

¹MILAN J. ADAMOVIĆ²SNEŽANA T. JOVANOVIĆ²OGNJEN D. MAĆEJ¹ALEKSANDRA S. DAKOVIĆ²SLOBODAN S. STANKOVIĆ

¹Institut za tehnologiju nuklearnih i drugih mineralnih sirovina, Beograd

²Poljoprivredni fakultet, Zemun

UDK 637.146.3:637.047:549.67

U radu je dat prikaz rezultata ispitivanja efikasnosti adsorpcije aflatoksina M₁ i M₂ u jogurtu korišćenjem prirodnog i modifikovanog zeolita (klinoptilolita). Ispitivane su dve doze prirodnog i modifikovanog zeolita (0, 2 i 0, 6 %) sa i bez dodatka natrijum kazeinata. Utvrđeno je da oba adsorbenta imaju visok stepen adsorpcije aflatoksina M₁ i M₂ u jogurtu. Njihova efikasnost je bila veća bez dodatka natrijum kazeinata, pri čemu je modifikovani zeolit dao povoljnije rezultate (>80%). Povećana doza (0,6 %) oba adsorbenata u odnosu na manju dozu (0,2%) imala je i veću efikasnost adsorpcije aflatoksina M₁ i M₂. Nisu primećeni tragovi taloženja adsorbenta u jogurtu. Dalje ispitivanje i usavršavanje ovog postupka adsorpcije može da doprinese većem izboru alternativnih rešenja u zaštiti potrošača od mikotoksina.

Ključne reči: mleko • jogurt • aflatoksin M₁, M₂ • adsorbenti • zeolit

UVOD

Mleko je najkvalitetniji izvor hranljivih materija i predstavlja nezamenljivu hranu, pogotovo za najmlađe i najstarije pripadnike ljudske populacije. To je razlog više da se njegovom kvalitetu i higijenskoj ispravnosti, u svakom pogledu, mora posvetiti posebna pažnja. Njegov kvalitet zavisi od niza faktora. Među njima poseban značaj imaju kvalitet hrane kojom se životinje hrane, higijena muže, čuvanja mleka i način transporta do mlekare. Higijenski neispravna hrana naj-

MOGUĆNOST ADSORPCIJE MIKOTOKSINA (AFLATOKSIN M₁ I M₂) U JOGURTU ADSORBENTIMA NA BAZI PRIRODNOG I MODIFIKOVANOG ZEOLITA

češće je kontaminirana plesnima koje produkuju sekundarne metabolite mikotoksine. Većina od ovih plesni produkuju jedan, a najčešće dva ili tri mikotoksina.

Plesni roda *Aspergillus*, odnosno njegove vrste *A. flavus*, *A. parasiticus* i *A. nomius* biosintetišu izuzetno toksične mikotoksine (aflatoksin B₁, B₂, G₁, G₂) koji prouzrokuju simptome karakteristične za aflatoksične – slab prirast, mršavljenje i pad mlečnosti, poremećaje varenja hrane, nervne poremećaje, oštećenja krvnih sudova i druge vrste poremećaja. Aflatoksin i njegovi metaboliti izazivaju i oštećenje DNK, mutaciju gena i hromozomske anomalije (Whitlow i Hagler, 2004; Sinovec i sar., 2003; Mašić i sar., 2003a). Aflatoksin B₁ i B₂ izlučuju se u mleko krava u vidu aflatoksin M₁ i M₂. Od količine hranom unešenog aflatoksina B₁ i B₂, od 0,3–6,2% konvertuje se u aflatoksin M₁ i M₂ (Patterson et al., 1980; Creppy 2002; Lopez et al., 2001; Neal et al., 1998; Roussi et al., 2003). Njegovo izlučivanje mlekom iz organizma počinje nekoliko sati nakon unošenja i traje 4–5 dana. Aflatoksin M₁ i M₂ su svrstani u supstance sa mogućim karcinogenim dejstvom na ljude (Henry, 2001).

EU je propisala dozvoljene količine ovog mikotoksina u mleku i mlečnim proizvodima koje iznose 0,05 µg za odrasle i 0,025 µg za decu. Iste vrednosti za ovaj mikotoksin dozvoljene su i u našoj zemlji (Pravilnik o količinama pesticida, metala i metaloida i drugih otrovnih supstancija, hemioterapeutika, anabolika i drugih supstancija koje se mogu nalaziti u namirnicama, Sl. List SRJ br. 5. 1992). Po red aflatoksina, određene vrste plesni iz roda *Aspergillus* (*A. Fumigatus* i dr.) biosintetišu mikotoksine ohratoksin A, veru-kologen, fumitremorgene i peniterm.

Problem prisustva mikotoksina u stočnoj hrani, a time i u mleku, može da bude izraženiji u zimskim mesecima kada se krave hrane isključivo konzervisanom i duže vreme uskladištenom hranom koja je podložna razvoju plesni, a time i kontaminaciji mikotoksinsima. Analizom mleka na šest farmi utvrđeno je prisustvo aflatoksina M₁ u mleku svih šest farmi (Yordanova et al., 2004). Prosečna koncentracija toksina u mleku po farmi kretala se od 0,01–0,08 µg/L, dok je na jednoj koncentracija toksina bila iznad Pravilnikom dozvoljene vrednosti. Maksimalno pronađena količina aflatoksina M₁ u mleku bila je na dve farme iznad Pravilnikom dozvoljenih vrednosti (0,06 odnosno 0,16 µg). Plesni roda *Aspergillus* često se nalaze u silazi. Pogodna je okolnost da preživari, goveda ovce i koze, enzimima mikroorganizama buraga mogu da izvrše delimičnu razgradnju mikotoksina (oko 50%) i na taj način umanjuje štetne efekte njihovog delovanja. Međutim, u oskudnjim uslovima ishrane i kada je kvalitet hrane slabiji, njihova brojnost i raznovrsnost je manja, a time umanjena i njihova sposobnost da svojim enzimima izvrše delimičnu razgradnju mikotoksina (Mašić i sar., 2003b; Adamović i sar., 2005).

Borba protiv mikotoksina u savremenoj poljoprivrednoj proizvodnji počinje na njivi. Ona podrazumeva pravilnu plodosmenu useva, optimalne rokove radova, dobru zaštitu biljaka, korišćenje zdravog semena, stvaranje otpornijih genotipova biljaka na razvoj plesni, uništanje štetočina, sprovođenje adekvatne tehnologije siliranja i skladištenja hrane, korišćenje sredstva protiv razvoja plesni i druge oblike zaštite hrane. Fizički tretnmani kontaminirane hrane obuhvataju

Adresa autora:

Dr Milan Adamović, ITNMS,
Franske D'Epere 86, Beograd
m.adamovic@itnms.ac.yu

dejstvo temperature, mikrotalasa, gama i UV zraka i adsorpciju materijalima koji imaju veliku sposobnost jonske izmene. Većina mikotoksina je termički izuzetno stabilna, podnose visoke temperature (aflatoksin M_1 i M_2 preko 250°C), te termički tretman hrane nema veći značaj. Hemijskim putem mikotoksini se mogu delimično eliminisati (npr. uticaj amonijaka), što nije poželjno s obzirom na nepotpun efekat, mogućnost ostataka hemikalije u hrani i promene ukusa hrane. Jedan od podesnijih postupaka dekontaminacije proizvoda kontaminiranih mikotoksinima je njihova biodegradacija pomoću bakterija (bakterije mlečne kiseljine kao starter kulture, *Flavobacterium aurantiacum* B-184) i procesom fermentacija pomoću kvasaca (*Candida intermedia*, sojevi *Saccharomyces* (Sedej i Škrinjar 2003, Bata i Lasztity, 1999). U tom smislu postignuti su veoma varijabilni, rezultati efikasnosti dekontaminacije proizvoda (od 18–46%).

Korišćenje adsorbenata na bazi zeolita u obrocima za krave kontaminiranim mikotoksinima, dalo je veoma ohrabrujuće rezultate. Zeoliti su hidratisani alumosilikati alkalnih i zemoalkalnih katjona, koji poseduju beskonačnu trodimenzionalnu kristalnu strukturu. Karakterišu se sposobnošću da gube ili primaju vodu i da izmenjuju neke od svojih katjona bez većih promena strukture. Zahvaljujući tim osobinama velika je mogućnost njihove modifikacije, a samim tim i dobijanja adsorbenata ciljnih karakteristika sa veoma visokim afinitetom prema većem broju mikotoksina (Tomašević i sar., 1993; i Tomašević i sar., 2000).

Pri korišćenju prirodnog zeolita (Minazel) u obrocima krava u količini od 0,5% smeše, utvrđena je veoma visoka efikasnost adsorpcije metabolita zearalenona u mleku, iznad 92% (Nešić i sar 2003.). Slično tome pri korišćenju modifikovanog prirodnog zeolita (Minazel Plus) u obrocima jagnjadi (0,2 i 0,5%) utvrđeno je, pri manjoj dozi delimično, odnosno pri većoj dozi potpuno eliminisanje zearalenona u mišićima i jestivim organima (Stojšić i sar., 2004.).

Cilj ovog rada je bio da, u laboratorijskim uslovima, ispita efikasnost adsorpcije aflatoksina M_1 i M_2 u jogurtu različitim dozama prirodnog i modifikovanog zeolita (0,2 i 0,6%) sa i bez dodatka natrijum kazeinata.

MATERIJAL I METOD RADA

Za proizvodnju jogurta korišćeno je obrano mleko sa farmi iz predela Srema. Za starter kulturu korišćena je koncen-

trovana DVS ABT-5 kultura (Christian Hansen, Danska). Priprema jogurta obavljena je u laboratoriji Poljoprivrednog fakulteta, Zemun. Kao adsorbenti mikotoksina korišćeni su prirodni i modifikovani zeoliti proizvedeni u Institutu za tehnologiju nuklearnih i drugih mineralnih sirovina, Beograd. Posle obavljenе fermentacije (na 42°C i pH 4,6) izvršeno je rashlađivanje i razbijanje koagulum, a potom napravljene dve varijante jogurta, sa dodatkom 0,2 % natrijum kazeinata i bez dodatka natrijum kazeinata. U svakoj od navedenih varijanti jogurta napravljene su po četiri podvarijante.

U prve dve podvarijante dodat je prirodni zeolit u količini od 0,2, odnosno 0,6%, a u druge dve podvarijante jogurta dodat je modifikovani zeolit u istim količinama (0,2 odnosno 0,6%).

Pored navedenih varijanti i podvarijanti jogurta napravljene su i dve slepe probe, jedna sa dodatkom natrijum kazeinata bez adsorbenta, a druga bez natrijum kazeinata i bez adsorbenta. U sve varijante jogurta, uključujući i slepe probe, dodat je aflatoksin M_1 i M_2 u količini od 1 mg/l. Plan ogleda prikazan je u tabeli 1. Modifikovani zeolit dobijen je modifikacijom površine zeolitskog mineraла klinoptilolita sa dugolančanim kvaternarnim aminom. Veličina čestica oba adsorbenta bila je ispod 0,1 mm (Tomašević-Čanović i sar., 2000).

Uzorci jogurta držani su u fržideru 14 dana, nakon čega su utvrđene analize prisustva mikotoksina, pH i ocena taloženja adsorbenta. Sve analize su rađene u pet ponavljanja. Utvrđivanje koncentracije aflatoksina M_1 i M_2 u jogurtu obavljeno je pomoću HPLC (High Pressure Liquid Chromatography) u Institutu za toksikologiju Vojnomedicinske akademije, Beograd.

Tabela 1. PLAN OGLEDА
Table 1. EXPERIMENTAL PLAN

Adsorbent / Adsorbent	Doza adsorbenta (%) / Amount of adsorbent (%)
Sa dodatkom natrijum kazeinata / With addition of sodium caseinate	
Prirodni zeolit / Natural zeolite	0,2
	0,6
Modifikovani zeolit / Modified zeolite	0,2
	0,6
Kontrola / Control	0,0
Bez dodatka natrijum kazeinata / Without addition of sodium caseinate	
Prirodni zeolit / Natural zeolite	0,2
	0,6
Modifikovani zeolit / Modified zeolite	0,2
	0,6
Kontrola / Control	0,0

REZULTATI ISTRAŽIVANJA I DISKUSIJA

Oba ispitivana adsorbenta, prirodni i modifikovani zeolit, imali su visok stepen adsorpcije aflatoksina M_1 i M_2 u jogurtu (tabela 2). Zapaženo je da je efikasnost adsorpcije, oba adsorbenta bila veća bez dodatka natrijum kazeinata. Veća doza (0,6%) oba adsorbenata u odnosu na manju dozu (0,2%) imala je veću efikasnost adsorpcije aflatoksina M_1 i M_2 (tabela 2). Tako, bez prisustva natrijum kazeinata, kod nemodifikovanog zeolita, dodatog u količini 0,2%, efikasnost adsorpcije aflatoksina M_1 i M_2 u jogurtu iznosi 66,30% i 63,80%, dok kod modifikovanog zeolita, dodatog u istoj količini efikasnost adsorpcije ispitivanih toksina iznosi 65,20% i 64,80%. Sa povećanjem sadržaja adsorbenta (0,6%), bez prisustva natrijum kazeinata, kod nemodifikovanog zeolita, efikasnost adsorpcije aflatoksina M_1 i M_2 u jogurtu iznosi 76,80% i 78,20%, dok kod modifikovanog zeolita efikasnost adsorpcije ispitivanih toksina iznosi 82,40% i 80,10%.

Tokom 14 dana praćenja promena u jogurtu nisu utvrđeni tragovi taloženja adsorbenta, što je posledica dobrog viskoziteta jogurta i izuzetno sitnih čestica adsorbenata i njihove polarnosti.

ZAKLJUČAK

Oba adsorbenta, prirodni i modifikovani zeolit, imali su visok stepen adsorpcije aflatoksina M_1 i M_2 u jogurtu. Njihova efikasnost je bila veća bez dodatka natrijum kazeinata pri čemu je modifikovani zeolit dao povoljnije rezultate (>80%). Povećana doza (0,6%) oba adsorbenta u odnosu na manju dozu (0,2%) imala je i veću efikasnost adsorpcije aflatoksina M_1 i M_2 . Nisu primećeni tragovi taloženja adsorbenta u jogurtu.

Tabela 2. EFIKASNOST ADSORPCIJE AFLATOKSINA M₁ I M₂ U JOGURTU (%)
Table 2. ADSORPTION OF AFLATOXINS M₁ AND M₂ IN YOGURT (IN %)

Adsorbent / Adsorbent	Doza adsorbenta (%) Amount of adsorbent (%)	Indeks adsorpcije (%) / Adsorption index (%)	
		Aflatoksin M ₁	Aflatoksin M ₂
Sa dodatkom natrijum kazeinata / With addition of sodium caseinate			
Prirodni zeolit / Natural zeolite	0,2	64,20	65,30
	0,6	72,40	75,60
Modifikovani zeolit / Modified zeolite	0,2	62,30	61,80
	0,6	74,80	72,70
Kontrola / Control		8,40	1,80
Bez dodatka natrijum kazeinata / Without addition of sodium caseinate			
Prirodni zeolit / Natural zeolite	0,2	66,30	63,80
	0,6	76,80	78,20
Modifikovani zeolit / Modified zeolite	0,2	65,20	64,80
	0,6	82,40	80,10
Kontrola / Control		5,50	6,70

Uz daljnje ispitivanje i usavršavanje ovaj postupak adsorpcije može da posluži kao jedno od alternativnih rešenja u zaštiti potrošača od štetnog uticaja mikotoksina.

LITERATURA

- Adamović M., Bočarov-Stančić Aleksandra, Đorđević Nenad, Daković Aleksandra, Adamović Ivana: Mycotoxins in the silage – causes of creating protection from acting. Matična srpska. Proceedings for natural sciences, Novi Sad. (2005), No 108., 51-58.
- Bata A., Lasztity R: Detoxification of mycotoxin contaminated feed by microorganisms. Trends Food Sci. Techn., (1999), Vol. 10, 6-7, 223-228.
- Creppy E.E. Update of survey, regulation and toxic effects of mycotoxins in Europe, Toxicol. Lett., (2002), Vol. 127, 1-3, 19-28.
- Henry S., Whitaker T., Kabbani I., Bowers J., Park D., Price W., Bosch F., Penington J., Verger P., Yoshizawa T., van Egmond H., Jonker M., Cocker K.: Aflatoxin M1, Safety evaluation of certain mycotoxins in food, FAO Food and Nutrition paper, (2001), 1-102, 74.
- Lopez C., Ramos L., Ramadan S., Bulacio L., Perez J.: Distribution of aflatoxin M1 in cheese obtained from milk artificially contaminated, International Journal of Food Microbiology, (2001), Vol. 64., 1-2, 211-215.
- Mašić Z., Aleksandra Bočarov-Stančić, Sinovec Z., Sandra Đilas, Adamović, M: Mikotoksi u hrani za životinje u Republici Srbiji. X simpozijum »Tehnologija hrane za životinje«, (sa međ. učešćem) (2003 a), 290-298. Vrnjačka Banja.
- Mašić Z., Adamović M., Đilas Sandra, Mihaljević Ž.: Mikotoksi u patofiziologiji ishrane goveda. Veterinarski glasnik, (2003 b), Vol. 57., No 3-4., 191-200.
- Neal G., Eaton D., Judah D., Verma A.: Metabolism and Toxicity of Aflatoxin M1 and B1 in Human-Derived in vitro Systems, Toxicology and Applied Pharmacology, (1998), Vol. 151., 152-158.
- Nešić S., Grubić G., Adamović M., Aleksandra Bočarov-Stančić, Aleksandra Daković: Uticaj mineralnog adsorbenta »Minazel« na smanjenje rezidua zearalenona i njegovih metabolita u mleku krava. Zbornik naučnih radova, (2003), Vol. 9., br 1., 317-322.
- Pravilnik o količinama pesticida, metala i metaloida i drugih otrovnih supstancija, hemoterapeutika, anaboličkih i drugih supstancija koje se mogu nalaziti u namirnicama, (1992), Sl. List SRJ br. 5.
- Patterson D.S.P., Glancy E. M., Roberts B. A.: The carry over of aflatoxin M1 into the milk of cows fed rations containing a low concentration of aflatoxin B1. Food Cosmet. Toxicol., (1980), 18, 35-37.
- Roussi V., Govaris A., Varagouli A., Botoglou N.: Occurrence of Aflatoxin M1 in raw and market milk commercialized in Greece: Food Additives and Contaminants, (2003), Vol. 20., No. 3., 863-868.
- Sedej Ivana, Škrinjar Marija: Aflatoksi u mleku i mlečnim proizvodima - prisustvo i mogućnosti dekontaminacije. Prehrambena industrija, (2003), Vol. 14. No 1-2, 138-141.
- Sinovec Z., Resanović Radmila, Sinovec Snežana: Presence, effects and prevention of mycotoxicosis. Biot. in animal husbandry, (2003), Vol.19., 5-6., 345-356.
- Stošić D., Stojković M., Daković A., Adamović M., Tomašević-Čanović M.: Efficacy of organozeolite to ameliorate the toxic effects zearalenone in lambs. Acta veterinaria, (2004), Vol. 54., No. 1., 53-62.
- Tomašević-Čanović Magdalena, Dumić M., Olivera Vukićević, Rajić I., Palić T.: Mineralni adsorber mikotoksina kao dodatak stočnoj hrani, postupak za njegovu proizvodnju pre-radom zeolitskog tufa. (1993) Patent P- 683
- Tomašević-Čanović Magdalena, Dumić M., Olivera Vukićević, Aleksandra Daković, Milošević S., Avakumović Đ., Rajić I.: Organski modifikovani klinoptilolitsko hejlanditski tuf, organomineralni adsorbent mikotoksina - postupak za proizvodnju i primenu, (2000), Patent P-838.
- Yordanova P., Ribarova FF., Vladimirov : Aflatoxin M1 u sirovom mleku iz različitih područja Bugarske. Eko-konferencija, Zbornik radova, Novi Sad, (2004), 327-332.
- Whitlow L.W., Hagler W.M. (2004.): The top ten most frequently asked questions about mycotoxins, cattle and dairy food products, Nutritional Biotechnology in the Feed and Food Industries, (2004), Nottingham University Press, 231-253.

ABSORPTION OF MYCOTOXINS (AFLATOXIN M₁ AND M₂) IN YOGURT BY ABSORBENTS BASED ON NATURAL AND MODIFIED ZEOLITES

¹Milan J.Adamović, ²Snežana T. Jovanović, ²Ognjen D. Maćeji, ¹Aleksandra S. Daković,

²Slobodan S. Stanković,

¹Institute for technology of nuclear and other mineral materials, Belgrade,

²Faculty of Agriculture, Zemun

Summary

Ways of milk contamination with mycotoxins, harmful effects of mycotoxins, as well as the possibilities for decontamination of mycotoxin contaminated milk are presented in this paper. The research results of efficacy of absorption of aflatoxins M₁ and M₂ in yogurt by natural and modified zeolite (clinoptilolite) are presented. In laboratory conditions, two amounts of both absorbents (0,2 and 0,6%), with and without addition of sodium caseinate were applied. It was determined that both absorbents had high efficiency for aflatoxin M₁ and M₂ absorption. The efficiency was higher without addition of sodium caseinate, and absorption of both aflatoxins was slightly higher on modified zeolite. Compared with lower amount of absorbents (0,2%), the higher amount of both adsorbents (0,6%) showed higher adsorption of aflatoxin M₁ and M₂. The sedimentation of absorbents in yogurt was not observed. The constant control, the prevention of contamination of milk with mycotoxins during the production process, together with utilization of absorbents, may be the an alternative way of food protection against the harmful effects of mycotoxins.

Key words: milk • yogurt • aflatoxins M₁ and M₂ • absorbents • zeolite